

uden Afstemning, og altsaa uden at der ligger noget Bestemt for, hvorledes Forsamlingen i sin Heelhed opfatter det, fordi vedkommende Minister under Discussionen erklærer ikke at kunne gaae ind derpaa, saa udsætter Repræsentationen sig ogsaa for paa den Maade at svække sin Betydning, og den ærede Landstingsmand har jo desuden udtrykkelig erklæret, at man ikke i dette Tilfælde behøvede at see nogen særdeles Betænkelse deri, at Vedtagelsen vilde forvolde Regjeringen nogen Vanskelighed eller afficere Regjeringens Stilling. Var dette Sidste Tilfældet, da vilde jeg lade Argumentet faae en betydelig Indflydelse paa mig, da Ingen mindre end jeg ønsker at gjøre Noget til, at Regjeringens Stilling skal blive vanskelig; men da det udtrykkelig er erkjendt, at der ikke fra den Side er nogen Betænkelse i dette Tilfælde, kan jeg heller ikke ved Argumentet finde mig foranlediget til at fravige den Mening, at det er rigtigt at stemme for Lovforslaget, ikke blot for dets Overgang til 2den Behandling, men ogsaa fremdeles paa alle Stadier.

Justitsministeren: Det blev af den ærede 8de Landstingsmand for 2den Kreds (Frølund) udtalt, at der herskede en almindelig Mistillid til Embedsstanden, og at denne Mistillid navnlig under det nærværende Ministerium var tiltaget paa Grund af, at den Tro havde gjort sig gjældende, at det nærværende Ministerium mere tog Hensyn til Personer end til Sagen selv. Denne Udtalelse maa jeg bestemt afvise. Jeg har ogsaa Leilighed til at leve blandt Folket og har ikke hørt en saadan almindelig Mistillid blive udtalt og endnu mindre hørt udtale, at den skulde have foreøget sig under nærværende Ministerium. — Forsaavidt det af den ærede 1ste Landstingsmand for 1ste Kreds (Andræ) er udtalt, at han antog, at Ministeriet heller ikke vilde kunne forelægge Loven til Sanction, selv om den blev væsentlig forandret, saa maa jeg give ham Medhold deri. Saaledes som Sagen stiller sig for Regjeringen, kan jeg ikke indsee, hvorledes den kunde gives en saadan Form, at Regjeringen kunde finde sig foranlediget til at give Loven sit Bifald.

Frølund: Til hvad den ærede Minister nys anførte, skal jeg blot gjøre den Bemærkning, at mine Ord ikke ere blevne citerede aldeles saaledes, som de af mig vare udtalte, og det er mig derfor umuligt at give noget Svar, selv om Stedet dertil var her.

Clausen: Jeg vil kun tillade mig en Bemærkning med Hensyn til de sidste Ord af den ærede 4de Landstingsmand for 8de Kreds (Nørgaard). Hvis jeg forstod ham ret, yttrede han, at han ikke vidste, hvad Kirken var, dersom den ikke sadt sammen med Folket. Jeg troer dog, at den ærede Landstingsmand vil indrømme, at Tønderne her i Landet høre til Folket, men at de ikke høre til Kirken.

Nørgaard: Jeg vil blot med Hensyn til, hvad der blev anført af den sidste ærede Taler, gjøre den Bemærkning, at det forholder sig vistnok meget rigtigt saa, at Tønderne høre til Folket, men de udgjøre ikke hele Folket.

Wessely: Der er blevet anført vægtige Grunde for og imod Forslaget. Jeg skal ikke gaae ind paa, hvilke der ere de vægtigste; men der er en Betragtning, som gjør, at jeg agter at stemme for Overgangen til anden Behandling, og det er den, at naar man har udhævet Rigsdagens Stilling til Regjeringen og det gode Forhold, som man i saa Henseende skal bevare, saa er jeg vel enig deri, men jeg troer ogsaa, at der er et Hensyn, som Landstinget har at tage til den anden Deel af den lovgivende Magt, og, da Folketinget er valgt paany, og Lovforslaget er kommet til os derfra, agter jeg at stemme for Lovforslagets Overgang til anden Behandling. Jeg har fundet det nødvendigt at udtale dette, fordi det har forekommet mig, at man har villet betragte det som et Mistillidsvotum til Ministeriet, naar man stemte for Sagens Overgang til anden Behandling, hvilket aldeles ikke er min Mening.

Andræ: Af enkelte Dyringer, der ere faldne, siden jeg sidst havde Ordet, er det klart, at en Udtalelse af mig ikke maa have været fuldstændig tydelig, idet den i ikke uvæ-